

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 1986 r.

w sprawie podwyższonego wymiaru czasu pracy w niektórych zakładach pracy w latach 1986—1990.

Na podstawie art. 33 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownicy zakładów pracy o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub obronności kraju oraz użyteczności publicznej mogą stosować do pracowników całego zakładu pracy lub jego części podwyższony wymiar czasu pracy do 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień, jeżeli realizacja zadań ujętych w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990, dotyczących w szczególności zaopatrzenia surowcowego, materiałowego i kooperacyjnego, gospodarki żywnościowej, programów operacyjnych i zamówień rządowych, produkcji eksportowej dotyczącej wykonania umów międzynarodowych oraz produkcji na zaopatrzenie rynku wewnętrznego, jest niemożliwa w normalnych warunkach techniczno-organizacyjnych.

§ 2. 1. Przed podjęciem decyzji kierownik zakładu pracy dokonuje analizy stanu techniczno-organizacyjnego i finansowego przedsiębiorstwa i o jej wynikach informuje właściwe organy przedsiębiorstwa oraz organizacje społeczno-polityczne i zawodowe działające w zakładzie pracy.

2. Stosowanie podwyższonego wymiaru czasu pracy, o którym mowa w § 1, może nastąpić pod warunkiem należytego organizacyjno-technicznego i materiałowo-kooperacyjnego przygotowania produkcji.

§ 3. 1. Normy czasu pracy, o których mowa w § 1, obowiązują pracowników zamiast norm czasu pracy określonych w odrębnych przepisach.

2. Praca wykonywana w myśl § 1 ponad normy czasu pracy określone w odrębnych przepisach stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 4. 1. Przepis § 1 nie narusza przepisów dopuszczających stosowanie dłuższych norm czasu pracy oraz pracy w godzinach nadliczbowych, a także pracy w nocy, niedziele i święta oraz nie narusza szczególnych upraw-

nień wynikających z przepisów dotyczących czasu pracy pracowników młodocianych, kobiet w ciąży, pracowników zatrudnionych przy pracach szczególnie uciążliwych lub w warunkach szkodliwych dla zdrowia oraz inwalidów I i II grupy.

2. Przepisu § 1 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w ruchu ciągłym.

§ 5. Pracownicy zajmujący kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy, zatrudnieni w zakładach pracy objętych podwyższonym wymiarem czasu pracy, mają prawo do dodatkowego wynagrodzenia za pracę ponad normę czasu pracy określoną w przepisach prawa pracy w granicach, o których mowa w § 1.

§ 6. Zasady wyłączenia z podstawy opodatkowania podatkiem od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń kwoty wynagrodzeń, wypłacanych przez zakłady pracy z tytułu pracy wykonywanej w myśl § 1 ponad dotychczas obowiązujące normy czasu pracy, ustalają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w:

- 1) przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1983 r. w sprawie ustalenia listy przedsiębiorstw o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 9, poz. 47 i z 1984 r. Nr 57, poz. 288),
- 2) zakładach pracy będących jednostkami organizacyjnymi przedsiębiorstw wielozakładowych, które przed utworzeniem tych przedsiębiorstw były wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów, o którym mowa w pkt 1,
- 3) przedsiębiorstwach lub oddziałach przedsiębiorstw, którym w trybie określonym w odrębnych przepisach nadano status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego.
- 4) przedsiębiorstwach określonych w art. 6 pkt 1, 3 i 6 oraz art. 8 ust. 1 pkt 1—4 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176 oraz z 1984 r. Nr 45, poz. 242 i Nr 54, poz. 275).

5) państwowej jednostce organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

2. Minister Obrony Narodowej może ustalić również inne podległe mu zakłady pracy niż wymienione w ust. 1 pkt 3, w których na zasadach rozporządzenia stosuje się podwyższony wymiar czasu pracy.

§ 8. Przepisy § 1—7 obowiązują do dnia 31 grudnia 1990 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalańda